

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 304/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. z dnia 15 marca 2021 roku w sprawie II K 535/20.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie mającym wpływ na jego treść przez przyjęcie, że w sprawie nie występują okoliczności łagodzące.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo			

zasadny albo
niezasadny

Na wstępie należy zaznaczyć, iż poczynione przez sąd ustalenia faktyczne znajdują odpowiednie oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym.

Sprawstwo oskarżonego nie było kwestionowane i w świetle zebranych dowodów nie budzi wątpliwości.

Prawidłowa jest też ocena prawna przypisanego oskarżonemu czynu.

Skarżący odwołuje się do tego, iż sąd I instancji nie uwzględnił okoliczności łagodzących, wśród których wymienił: sytuację emocjonalną oskarżonego w dniu zdarzenia, prowadzenie pojazdu w porze nocnej, niewielki ruch samochodowy.

W tym kontekście sąd odwoławczy musi podnieść, iż:

- oskarżony znajdował się w czasie inkryminowanego czynu w wysokim stopniu nietrzeźwości,

powodującym znaczne upośledzenie czynności psychofizycznych. Był własnym samochodem w pracy. Pomimo to spożywał alkohol i uczestniczył w grillu. Był również świadom stanu psychicznego swojej partnerki. Pomimo wcześniejszego zakończenia pracy rozpoczął biesiadowanie i nadużywanie alkoholu, zamiast powrócić do domu i nieść pomoc konkubinie. Okoliczności związane z atakiem agresji konkubiny podniósł dopiero na rozprawie odwoławczej. Nie przywoływał ich zwłaszcza w czasie zatrzymania, gdy zanegował w ogóle swoje sprawstwo, pomawiając bezpodstawnie i konsekwentnie o prowadzenie samochodu kolegę z pracy, co wykracza poza akceptowalną linię obrony i jest okolicznością obciążającą. Również R. S., który towarzyszył w jeździe oskarżonemu nie podawał takich jej uwarunkowań i oświadczył, iż

wracali po prostu z pracy i mieli jechać do domu oskarżonego.

Oznacza to, iż stan psychiczny partnerki nie determinował zachowań sprawcy i nadużywa go po wyroku skazującym do poprawienia swojej sytuacji w procesie. Ponadto w takim stanie opilstwa jego „wsparcie” dla partnerki jawi się jako iluzoryczne;

- oskarżony został zatrzymany na drodze (...). Jest to trasa o dużym natężeniu ruchu niezależnie od pory dnia. Jest to fakt powszechnie znany. W tej sprawie świadczy o tym chociażby ta okoliczność, iż pojazd oskarżonego w ramach ujęcia obywatelskiego zatrzymywały trzy samochody ciężarowe. Kierowca jednego z nich podał, że rozmawiał na temat zatrzymania oskarżonego z kierowcami kilku innych pojazdów;

- oskarżony był wcześniej skazywany z art. 178a kk, jednakże nie wyciągał wniosków z poprzednich skazań.

Będąc własnym samochodem w pracy nie mógł dopuścić do sytuacji, że będzie wracał tym pojazdem i to w stanie nietrzeźwości. Mógł poprosić o pomoc innych kolegów, zatelefonować po taxi;

- prowadzenie pojazdu przez nietrzeźwego sprawcę w porze nocnej stwarzało dodatkowe niebezpieczeństwo wynikające z ograniczonej widoczności, zmęczenia, dużo słabszej percepcji kierowcy i możliwości kontroli sposobu jazdy. Wyraził to jednoznacznie R. S., który podniósł, iż w trakcie powrotu z pracy oskarżony zasnął za kierownicą i musiał nią sam skorygować pojazd, aby nie uderzyli w barierkę.

Reasumując; podane przez obrońcę okoliczności łagodzące nie mają takie wagi i znaczenia, aby mogły wpłynąć na korektę wymierzonej sprawcy kary

pozbawienia wolności.		
Wniosek		
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - złagodzenie kary pozbawienia wolności i warunkowe zawieszenie jej wykonania; - znaczne obniżenie zasądzonej kwoty tytułem świadczenia pieniężnego. 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<p>Podniesione przez obrońcę okoliczności nie mają takiej wagi i znaczenia, aby doprowadzić do złagodzenia orzeczonej kary pozbawienia wolności.</p> <p>Pozbawienie sprawcy wolności w innej sprawie, niemożność zarobkowania, musiało skutkować jednak zmniejszeniem wymiaru</p>		

świadczenia pieniężnego.			
3.2.	Rażąca niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu poprzez nieuwzględnienie okoliczności łagodzących uzasadniających wymierzenie kary łagodniejszej, a także świadczenia pieniężnego o niższej wartości.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut z kategorii ocen można zasadnie podnosić, gdy kara (środek karny), jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popelnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy – innymi słowy, gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą.			

Zasadny jest podniesiony w apelacji zarzut wymierzenia oskarżonemu środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym w rażąco łagodnym wymiarze.

Zmiana wysokości orzeczonej kary (reakcji karnej) mogłaby w wyniku postępowania odwoławczego nastąpić jedynie wówczas, gdyby kara ta jawiła się jako „rażąco niewspółmierna”.

Owa niewspółmierność w ustawie została poprzedzona określeniem „rażąca”, co wyraźnie zaostrza kryterium zmiany wyroku z powodu czwartej podstawy odwoławczej.

Rażąca niewspółmierność przedmiotowego zakazu zachodzić może wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności mających zasadniczy wpływ na jego wymiar można by przyjąć, że zachodziłaby wyraźna różnica

pomiędzy tym
środkiem, jaki
należałoby
wymierzyć w
instancji
odwoławczej a
wymierzonym w I
instancji.

Sąd odwoławczy
uznał, iż taka
sytuacja w
przedmiotowej
sprawie zachodziła.
W tym kontekście
należy uwzględnić,
iż:

- oskarżony był
uprzednio
wielokrotnie karany,
w tym dwukrotnie
z art. 178a § 1 kk
i trzykrotnie z art.
244 kk; W większej
perspektywie czasu
okazał jednak
powtarzającą się
tendencję, iż ma
skłonność do
lekceważenia
porządku prawnego.
Wcześniejsze
reakcje karne, kary
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem ich
wykonania nie
odniosły wobec
niego pożądaných
efektów w postaci
utrwalenia jego
postawy w kierunku
przestrzegania
porządku prawnego;
dane te wskazują, iż
w/w nie wyciągnął
żadnych wniosków z
uprzednich skazań;

- jego stan nietrzeźwości był blisko przekroczenia czterokrotnego dolnego ustawowego progu nietrzeźwości (art. 115 § 16 kk) i spowodował znaczne upośledzenie zdolności psychofizycznych sprawcy. Kierowany pojazd, przez sposób prowadzenia, stwarzał realne niebezpieczeństwo dla innych uczestników ruchu drogowego, co doprowadziło do porozumienia się innych kierowców i obywatelskiego zatrzymania oskarżonego;

Okoliczności popełnienia przypisanego mu czynu wskazują na znaczny stopień jego społecznej szkodliwości (picie alkoholu bezpośrednio przed jazdą, wysoki stan nietrzeźwości, w sposób ewidentny i znaczny godzący w zdolności psychofizyczne sprawcy, popełnienie czynu na ruchliwej trasie, niebezpieczny sposób jazdy). Z wyjaśnień oskarżonego wynika

łatwość podjęcia decyzji o popełnieniu tego przestępstwa (po wypiciu wódki chciał wrócić w ten sposób do swojego domu).

Przestępstwo z art. 178a § 4 kk jest zagrożone karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Dodatkowo z art. 69 § 4 kk wynika, że wobec sprawcy takiego przestępstwa sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Ponadto warunkowe zawieszenie kary pozbawienia wolności może nastąpić, jeżeli kara ta nie przekracza roku, a sprawca nie był skazany na karę pozbawienia wolności (art. 69 § 1 kk). Oba te warunki nie są spełnione.

Wymierzenie przez sąd rejonowy w zaskarżonym wyroku wobec oskarżonego kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności nie można uznać za rażąco surową reakcję karną; w sprawie bowiem przeważają

zdecydowanie okoliczności obciążające, które jednoznacznie przeciwstawiają się łagodnemu ukształtowaniu reakcji karnej.

Sąd okręgowy uznał, iż taka sankcja jest wręcz łagodna, uwzględnia jednak wagę czynu, sylwetkę sprawcy i razem z innymi rozstrzygnięciami zawartymi w wyroku tworzy należną sprawcy reakcję karną pozwalającą na osiągnięcie wobec niego celów w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Prawidłowa reakcja karna nie może służyć premiowaniu skazanych przez ograniczenie ich odpowiedzialności karnej lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynu, jakiego się dopuścili. Obniżanie kary prowadziłoby do bezpodstawnego i niezrozumiałego w danych realiach łagodnego traktowania sprawcy i nie osiągałoby zakładanych celów w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Oskarżony musi

zdawać sobie sprawę, iż za każde kolejne przestępstwo grozi mu adekwatna reakcja karna, a w realiach jego uprzedniej karalności nie może już liczyć na pobłażliwość.

Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok zmniejszając wymiar orzeczonego od niego świadczenia pieniężnego z 20000 złotych do 10000 złotych.

Zgodnie z art. 43a § 2 kk świadczenie pieniężne sąd obligatoryjnie orzeka w wypadku skazania za przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 kk. Ustawa nie przewiduje żadnego wyjątku. Orzeczony na podstawie art. 43a § 2 kk środek karny ma charakter rozstrzygnięcia penalnego i w związku z tym z założenia - ma stanowić dodatkową dolegliwość adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości, czynu, mającą do spełnienia cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej, (art. 56 kk). Przy

<p>korekcie wymiaru świadczenia pieniężnego sąd uwzględnił wagę czynu i z drugiej strony możliwości materialne oskarżonego. Wystąpiły nowe okoliczności. Oskarżony został osadzony w areszcie śledczym, nie pracuje, a zastrzony w tych realiach wymiar tego środka obciążałby jego najbliższych. Nawet jednak w tej najniższej ustawowej wysokości (10000 złotych za czyn z art. 178a § 4 kk) jest na tyle dolegliwy wobec sprawcy, iż uświadamia my nieopłacalność popełniania tego rodzaju przestępstw.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - złagodzenie kary pozbawienia wolności i warunkowe zawieszenie jej wykonania; - znaczne obniżenie zasądzonej kwoty tytułem świadczenia pieniężnego. 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Podniesione przez obrońcę okoliczności nie mają takiej wagi i znaczenia, aby doprowadzić do złagodzenia orzeczonej kary pozbawienia wolności. Pozbawienie sprawcy wolności w innej sprawie, niemożność zarobkowania, musiało skutkować zmniejszeniem wymiaru świadczenia pieniężnego.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		

1.7. <i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wina, rozstrzygnięcia o karze (oprócz świadczenia pieniężnego).		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Brak jest podstaw faktycznych i prawnych do korekty wyroku we wskazanym zakresie.		
1.8. <i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyroku zmniejszając wymiar orzeczonego od oskarżonego świadczenia pieniężnego z 20000 złotych do 10000 złotych.		
Zwięźle o powodach zmiany		

Powody tej zmiany zostały wskazane wyżej.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapłaty i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	Trudna sytuacja materialna i życiowa oskarżonego skutkowałą zwolnieniem go od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia	
----------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Kara		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana